

MÁIRE.

Cailín aimsire a bhí innte Máire a bhí uirthé bhí sí i ndon chuile rud a dheanamh. Ní raibh aon tuirse léithe. Ghabh sí suas go Baile Átha Cliath. Bhí sí cupla bliain ag obair ann. Tháinig dochtúr anall as Sasana ann. Thaithnigh sí thar cionn leis dubhairt sé pé bí paidhe a bhí dí, dubhairt sé go dtiubhradh sé a dhá oiread dí, go raibh a bhean féin aige agus mór sheisear ingean agus mac ach nach raibh an mac a mbaile.

Bhuail sí i néineacht leis anonn go Sasana. Bhí sí ag obair ach níor thaithnigh an bhean cor a bith léithe. Bhí sí an- mhór innte féin pé bí obair a dheanfadh Máire bhí an bhean ag iarraidh tuille a chur uirthi. Bhí an bhean anuas uirthi ach bhí an fear go maith dí.

Oidhche a bhí anósín bhí sí ag ceapadh go ngabhfaidh sí amach ag siubhal Domhnach a bhí ann. Nuair a chonaic an bhean a dhul amach i dubhairt sí léithe an gráta a ghlanadh agus a pholasáil. Rinne Máire é agus nuair a bhí sé déanta aice ní raibh aon aithne uirthé nach raibh sí ní ba gloine ná mar bhí sí roimhe sin.

Thug an bhean anuas an mó seisear ingean agus dubhairt sí le Máire a ngruaig a chioradh agus rinne Máire é. D'orduigh sí annsin dí an tuarlár a nigheachán i riocht is go gcuirfeadh sí ar a glúine í. Nuair a bhí sin déanta aice níor mhiste dí dul amach. Ní raibh aon bhlas millte faoi na cuid éadaigh aice.

Ghabh an bhean ansin agus chaith sí salachar ar ceann de na leapreacha agus d'orduigh sí í do Mháire éadach glan a chur ar an leabaidh. Bhain Máire a culaidh Domhnaigh dí agus chuir sí culaidh eile uirthi. Chaith sí éadach na leabtha síos i dtubán agus chuir sí éadach glan uirthé. Nuair a bhí sin déanta aice shuidh sí síos ar chathaoir agus thuit sí ina codlaidh.

Ní fada a bhí sí ina codladh nuair a facthas dí go dtáinig fear chó fada léithe agus go dtug sé isteach i dteach í agus nuair a thug sé isteach í thug sé naipicín póca dí agus taosgán d'airgead glas istigh ann agus go dtug sé naipicín pó

ca eile annsin dí agus go raibh ór istigh ann. Facthas dí annsin go dtáinig bean agus go dtug sí culaidh shíoda dí agus gur chuir sí an chulaidh shíoda uirthé agus go dtáinig fear annsin agus gur leag sé bord breagh aice agus gur chuir sé iallach uirthé suidhe isteach ag an mbord.

Nuair a bhí an méid sin drimleoidí déanta aice d'airigh sí an torann ag teacht isteach agus dhúisigh sí ar an bpointe is bhí sí duisighthe tháinig fear breagh isteach dfhiarruigh sé dí cé raibh muinntir an tighe dubhairt sí leis go raibh siad imtighe amach. Dubhairt sé leithe a bhéile a fhágáil réidh dhó fuair sí an béile réidh dhó. D'fharfruigh sé dí cáide a bhí sí sa teach dubhairt sí leis gur dhá bliain a bhí sí ann.

Is mór an job ceart a bhain de mo mháthair adeir sé mac leothab sin mise. Tá mé sa nGearmáin le bheith i mo dhochtúr. Ní bheidh mé mo dhochtúr go ceann trí mbliana. Ní fhada go dtáinig siad isteach bhí fearadh na fáilte roimhe nuair tháinig siad isteach,dfan sé

an oidhche sin agus lá eile agus dimtigh sé a súl annsin. Thug sé lán naipicín airgid glas do Mháire ag imteacht dó.

Bhí sise annsin go ceann dhá bhliain agus ba mhór an job dí an bhean a shasamh. Phós duine den na hingeanacha annsin phós sí cóisteoir. Cheannuigh siad teach dó có maith le na dteach féin. Tháinig an mac aríst i gceann dhá bhliain. Bhí dinnéar mór acab agus bhí an cóisteoir agus a bhean ann dubhairt an mac nár cheart duine corr a bheith ag an mbord agus go go dtiubhradh sé féin an cailín ann.

Thosuigh an mháthair ag cailleadh a céille céard tá tú a dheanamh adeir sí má thugann tú ann í fágfaidh mise é fág má thoghruigheann tú féin é adeir an mac níl aon mhaith dhuit ag cainnt tiubhraidh mise ann í. Nach bhfuil mé féin pósta le ingean Rí adeir sé , phós mise ingean Rí ó bhí mé annseo agus níl aon locht agam an cailín a bheith ag an mbord liom, bean atá i ndon chuile rud a dheanamh có maith léithe.

Shuimrigh an mháthair annsin agus nuair a shuidheadar isteach agus thosuigh an mac ag fiafruigh den choisteoir cáide ó dhág sé a leitheid seo d'fhear agus cáide ó dhág a leitheid siúd. Bhí sé ag caitheamh spallaí leis an gcoisteoir agus leis an máthair a rádh nár cheart dí an ingean a thabhairt dó.

Nuair a bhí an dinnear caite acab cruinnigheadh na gréithí agus nuair a bhí Maire dá nigheachán chuaidh an mac dá nigheachán léithe agus dá dtriomú agus is ag an mbeirt a bhí an spóirt dá dhéanamh. Thosuigh an mháthair ag cailleadh a céille arís nuair a chonnaic sí an mac ag nigheachán na ngréithe. Ó cen chiall duit a bheith ag cainnt adeir sé le na mháthair tá mé ag múnadh dí cén chaoi a nighfidh sí na soithigh is a dtriomóchaidh sí iad. Níl fhios aice cán chaoi le n-a dheanamh.

Nuair a bhí na soithigh nighthe ag Maire ghearr sí a méar agus bhí anfhuil ag tigheacht. Cheangail sé a mear le naipicín síoda agus choinnigh sé an naipicín léithe go raibh an fhuil stoptha d'fhan sé sa mbaile annsin go raibh an mhéar cneasuighthe agus nuair a bhí sé ag imteacht annsin dubhairt sé le Máire go dtiocfadh sé dá hiarraidh.

Béidh teach dom féin agam an t-am sin is in éinfeacht liom is fearr liom thú agus ní in éinfeacht leob seo adeir sé. Nuair a bhí an bhliain caithte chonnaic sí an cóiste breagh ag teacht ag an doras. Tháinig an mac isteach. "Bí amuigh" adeir sé le Máire. Tá mé le do thabhairt liom." Nuair a bhí sí ag dul amach annsin an bhfuil do mhear go maith adeir sé. "Tá" adeir sí. Bhfeiceann tú adeir sé do cheirt agus an fhuil ag tógail an naipicín síoda as a phóca an bhfuil sí annsin go fóill adeir sí tá adeir sé tá sí có maith i ndiu is do bhí sí an lá sin. Sin í an fhuil atá uasal.

Dimtigh leis annsin agus thug sé leis í go ndeacadar isteach i gcúirt bhreagh. Tháinig bolsaire buird agus leag sé bord dóib. Suidh isteach adeir mac an dochtúra a Mháire agus ith do bhéile. Shuidh siad isteach agus dith siad a mbéile. Nuair a bhí an béile ithte acab chonnaic sí bean ag teacht go dtí í agus lán a ghobhla de ghúnaí aice. Ghléas an bhean í.

Anois a Mháire tá mise agus tusa a dhul a pósadh adeir sé léithe. Ghabh siad chun an tsagairt agus phós siad. Tháinig siad abhaile agus chaitheadar bliain le cheile go raibh mac

acab. Dubhairt sé léithe lá go raibh sé féin a dhul abhaile i gceann a athair is a mhathair go bhfeicfeadh sé cén bealach a bhí leothab.

Nuair a ghabh siad abhaile ní raibh aon ingean de na hingeacha nach raibh pósta. An ingean ab óige bhí si istigh. Bhí fearadh na fáilte ag an máthair rómpab. Bhí sí ag dhul go reidhtigheadh sí beile dóibh ná himtigh adeir an mac . Nár ndubhairt mise leat go raibh mé pósta ag ingean Rí. Níor mhaith liom teacht abhaile aríst go mbeadh an mac in einfeacht liom. Seo é an mac adeir sé agus seo í an ingean Rí. Bhain a bhean a cóta dí agus chuaidh sí féin ag gléasadh an bhéile.

Muise a mháthair cé ndeachaidh Máire adeir sé d'ímtigh sí uainn agus níl fhios agam cé ndeachaidh sí. Ó adeir an ingean ab óige sheas sí sáthach fada. Ní raibh cailín ariamh a bfearr ná í ach ní raibh mo mháthair ag tabhairt aon cothrom dí ina dhiaidh sin. Féach ingean an Rí dá dheanamh adeir sé nach mór an chainnt a bheadh agaibh-se dá dheanamh .

Nuair a bhí an béile thart d'éirigh Máire agus thosuigh sí ag nigheachan na ngréithí agus thosuigh seisean ag congnamh léithe. Thosuigh an mháthair ag cailleadh a céille nuair a chinnaic sí eiseann ag nigheachán na ngréithí. Ó nach ag múineadh do Mháire leis na soithigh a thríomú atá mé adeir sé ach níor innis sé dí gurb í Máire a bhí innte agus d'ímtigh siad arís abhaile agus chuir Dia an t-adh uirthé chuile bhealach.